

W 35 3 91

M A R W N A D

MRS. CATHARINE JONES,

Gwraig Mr. WILLIAM JONES, o Blwyf
Trefddyn, yn Sir *Fynwe*; yr hon a ymadaw-
odd â'r Byd y 10fed Dydd o *Fawrth*, yn y
Flwyddyn 1789, ac a gladdwyd yn *Eglwys*
Trefddyn, yn y 6fed Flwyddyn o'i Hoed.

HON OEDD WRAIG GALL, WEDDAIDD, DAWEL,
ELUSENGAR, A PHARCHEDIG,
GAN BAWB A'I HADWAENAI:
OND UCHLAW POB PETH HYNOD YNDDI
OEDD EI DUWIOLEB;
YN YR HON, O RAN GOLEU CLIR,
ATHRAWIAETH LOYW,
BYWYD MANOL, SANCTAIDD,
ZEL TROS RYM DUWIOLEB,
YN ENWEDIG FFYDD YN A CHARIAD AT YR
ARGLWYDD IESU,
YR OEDD YN ABL I'W CHYDMARU
A'R GWRAGEDD PENNAF YNG NGHYMRU.

G A N

WILLIAM WILLIAMS.

CAERFYRDDIN,

ARGRAPHWYD GAN I. DANIEL, YN HEOL-Y-BRENIN,
M, DCC, LXXXIX.

Lle yr argrephir pob Math o Gopiau am Bris rhesymol, ac
y ceir ar werth ym Mis Tachwedd nesaf, ALMANAC
Cymraeg, am y Flwyddyn 1790, gan J. HARRIS, Dyf-
gawdwr Rhifyddiaeth yng Ngydwely.

W 5514

x205 310744

M A R W N A D, &c.

---

1 **M** A E amserau dyn yn dirwyn,
Dydd at ddydd yn d'od i ben,
At bwyntiedig awr a drefnwyd,
Gan Greawdwr dae'r a nen :
Ni's byrheir e', ni estynir,
Y mae'r funud fach a'r awr
Mewn rhyw 'sgrifen ddigyfnewid,
Ar ddalennau'r arfaeth fawr.

2 *William Jones* y'ch yn ymddifad,
Buoch ddau—'does heddyw ond un ;
Can's fe 'sgarodd angeu diriaid,
Hen briodas gynnes, gun :
Cate ddihangodd tros yr aber,
Ac a landiodd ar y tir
Perffaith lawn, ddymunol, hyfryd,
Pwrcas gwaed ei Phrynwr pur.

3 Daeth y dyddiau hir i fynu,
I roi terfyn ar ei hoed,
Dydd heb ofn iddi o hono,
Ond llawenydd wel'd e'n d'od ;
Dydd i orphen anial yrfa,
Dydd wneud diben ar bob gwaed,
Dydd ei gwynfydedig alwad,
I lawenydd fy'n parhau.

4 Fe estynwyd dyddiau'n Harglwydd,
Ni fydd terfyn ar ei oes,
Tra fo rhai 'run ddelw hyfryd
Ag e' ei hun ym myd y groes :
Yr oedd *Cate* yn 'mestyn atti,
Yn ymdrechu am wisgo'i lun,
Ym mhob dawn, a gras, a thymmer,
Ag a wisg amherffaith ddyn.

- 5 Gwelwch wraig wedi gwneud aberth
 Lawn o'i deunaw oed ymlaen,
 Hyd at drugain mlwydd a deuddeg,
 I was'naethu ei Phrynwr glân:
 Credu, caru, ymddifyrru,
 Yn y iachawdwriaeth lawn,
 Oedd gorchwylion penna' *Cath'rine*,
 O foreu-ddydd hyd brydnawn.
- 6 Hi ga'dd arg'oeddiadau dyfnion,
 Tan athrawon aeth i maes,
Harries, Whitefield, Rowlands, eraill,
 Bloeddwy'r udgyrn dwyfol ras:
 Hi fu ar ochr mynydd *Sinab*,
 Yn y mellt a'r dychryn mawr,
 Pan oedd mwg, a tharth, a thymmeff',
 Yn tywyllu'r oleu wawr.
- 7 Hi ga'dd, 'nol y dymmeff' greulon,
 A dychryndod *Sinab* fryn,
 Brofi blas telynau *Sion*,
 I bereiddio'r ofnau hyn:
 Llanwyd hi o'r llawenydd hyfryd,
 Ag na adnabu'r byd o'i ryw,
 Yfed o'r cwppanau llawnion
 Sydd ym mhrefennoldeb Duw.
- 8 Yno ffodd ei holl amheuon,
 A'i holl ofnau, er eu grym,
 Megis niwlen wag, ddisylwedd,
 O flaen awel denau, lym;
 Ne's daeth pur ganiadau *Sion*,
 Sydd yn cario eu dwyfol rin,
 I bur lonni ei hysprydoedd,
 Fel y llonna'r melus win.
- 9 Hymnau mwy ei chân gyffredin,
 A'i difyrrwch ddydd a nos,
 Hymnau am ddiodefaint Iesu,
 Hymnau dwyfol waed y groes:

Mor gyfarwydd yw hi ynddynt,
 Mae'n eu 'nabod hwy a'u sain ;
 Ac yn ddistaw, neu yn gyhoedd,
 Mae o hyd yn canu rhai'n.

10 Mae Marwnadau'r rhai ddihangodd,
 Tros y tonnau i'r nefol dir,
 Yn ei helpu i dreulio'i hamfer,
 Mewn difyrrwch tawel, pur :
 Cyn ei myned trwy'r Iorddonen,
 'Roedd hi'n gwledda gyd â hwy,
 Ag fy heddyw o fewn y bywyd
 Yn ymborthi ar ddwyfol glwy'.

11 'Roedd hi'n llawen, 'roedd hi'n hyfryd,
 A diddanus iawn ei chân,
 Feddwl am y gweinidogion
 Ag oedd wedi myn'd o'r blaen ;
 Y rhai roddodd iddi fanna,
 Dyfroedd gloyw, dwyfol, clir,
 Yr un ymborth pur, digymmysg,
 Ag fydd yn y nefol dir.

12 Fe ro'dd Nefoedd iddi fantais,
 At bereiddio ei nefol fryd,
 Tynnu ymaith ei golygon,
 Ddyddiau hir cyn myn'd o'r byd ;
 Fel b'ai holl deganau'r ddaear
 Iddi'n oerllyd a diflas,
 A gofalon gwag, difylwedd,
 Idd' i'w taflu'n lân i maes.

13 Llygaid cnawd wedi diflannu,
 Llygaid enaid ddaeth yn glir,
 Fe bellhaodd dae'r oddi wrthi,
 A nefaodd nefol dir ;
 Fe ddaeth peraroglau'r maesydd
 Hyfryd fydd yr ochr draw,
 Nes-nes beunydd, ne's o'r diwedd
 Cael eu profi maes o law.

- 14 O na chawn i deimlo'r grafau,
 A'r tymherau nefol, rhad,
 Ag a brofodd *Cate*, cyn fymmud
 O dir gwae i'r hyfryd wlad!
 O na feddwn ar lawn sicrwydd,
 Diamheuol, cadarn, cry',
 Ag oedd yn gartrefu'n waftad
 Yn ei mynwes gynnes hi!
- 15 Mae ei chnawd hi wedi darfod,
 Bwyd i'r pryfed mân ni fedd,
 Nid oes braidd ond croen ac esgyrn
 Ganddi i ofod yn y bedd:
 Darfu tegwch corph yn hollol,
 Enaid nefol sy yma gyd,
 A griddfannau dyfnion, melus,
 Am feddiannu'r dwyfol fyd.
- 16 Daccw hi'n eistedd yn ei chadair
 Wellt, o flaen y danllwyth dân,
 Ac yn canu Hymnau'n beraidd,
 Am y iachawdwriaeth lân:
 Y mae'n cofio'r ysgrythurau,
 Sydd am Iesu a'i farwol glwy',
 Ac ag allwedd nefol brofiad,
 Mae'n eu hyfryd ddadglo hwy.
- 17 Mae'n adnabod athrawiaethau
 Goleu, clir, y dwyfol ras,
 Mae'n archwaethu, mae yn profi,
 Ac arogl ei nefol fias;
 Mae yn yfed, mae yn drachdio,
 O'r ffynhonnau gloyw, pur,
 Ag fy'n tarddu maes yn gysson,
 O fynyddau'r dwyfol dir.
- 18 Mae'n cymmeryd llyfrau *Moses*,
 A'r cyfgodau maith o'u bron,
 A'u cymhwysfio mae yn gysson,
 At y iachawdwriaeth hon:

Mae'n dehongli manau tywyll,
 Ag fu iddi gynt yn hir,
 Ac fel yfodd yn y diwedd
 O honynt ddyfroedd gloyw, pur.

- 19 'Roedd hi'n deall athrawiaethau
 Ammod hedd yn oleu iawn,
 Ac yn gwybod pwy bregethai
 Wirioneddau 'fengyl lawn :
 Caru'r gweinidogion hynny
 Oedd yn llawn o'r nefol dân,
 Ac yn rhoi yng wraidd yr adeil
 Iesu Grist yn gonglfaen.
- 20 Dyma'r hen athrawiaeth loyw,
 Ag a burwyd gynt trwy dân,
 Oedd yr unig hyfryd foddion,
 Dynnai yspryd *Cate* ymlaen :
 Yspryd dwys yr hen ferthyron,
 Aeth trwy fflammau fynu fry,
 Oedd ei hunig bur ddisfyrwch,
 Dyna'r *taff* oedd ganddi hi.
- 21 Pan b'ai rhai'n pregethu pyngciau
 Mân, fel yr enwaediad gynt,
 A'u dyrchafu'n uchel, uchel,
 Megis baner yn y gwynt :
 Hi ffeiddiai'r fath athrawiaeth,
 Fel o Phariseaidd ryw,
 Rhoddi degwm mint ac anis
 Mân yn lle cysawnder Duw.
- 22 *Paul* i fi, *Apolos* finneu,
 Eraill *Cephas* aeth â mryd,
 Hyn nid oedd gan *Gate* ond ynfyd,
 Iesu ei hunan, Iesu gyd !
 Dyma'r drefn a'r ddisgybliaeth,
 Medd rhyw figot poethlyd byw ;
 Nage'r man mae *Cate* yn ddewis,
 Lle bo presennoldeb Duw.

- 23 O briodas hawddgar, hyfryd,
Cate a William rowd ynghyd,
 Mewn rhyw gwllwm wedi ei drefnu,
 Yn yr arfaeth cyn bod byd!
 Ni fu priod-fab mwy tyner,
 Ni fu priod-ferch fwy mwyn,
 Fel y darfu i iau priodas
 Gael yn esmwyth iawn ei dwyn.
- 24 Hi gai'r ffordd a fyddai'n chwennych
 Roi o'i meddiant yn ei hoes;
 Felly *William*, fel y mynnai,
 Heb un gair na chweddel croes;
 I maes, i mewn, o'r hale i'r parlwr,
 Ac o'r bwrdd i'r gwely clyd,
 Nid oedd *Glannant-dû* ond heddwch
 A chareiddwch trwyddo gyd.
- 25 Hi ro'dd fenthyg ei meddiannau
 I Iachawdwr mawr y byd,
 Ac mae heddyw'n cludo rhenti
 Yn fyrddiynau maith ynghyd;
 Arian daear gynt gyfrannodd,
 Ond mae'n derbyn arian nef,
 Cariad a llawenydd perffaith,
 Yn ei gwmp'ni dwyfol ef.
- 26 Rhaid i'w chorff ym mynwent *Trefddyn*,
 Orwedd mewn cadwynau pridd,
 Hyd y dydd appwyntiwyd iddo
 Ollwng y rhai hyn yn rhydd;
 At ei phuro o bob llygredd,
 Oedd yn flinder mwya'i hoes,
 Am fod e' i'r sancteiddrwydd dwyfol,
 Awr a munud fyth yn groes.
- 27 Hi ddaw fynu yn y boreu,
 Megis haulwen fawr y nef,
 Gyd â miloedd myrdd o seintiau
 Perffaith i'w gyfarfod ef;

Ac ni chollir y graïn lleia',
 Ond fe fynir oll ynghyd,
 O'i mân lwch hi, pe bai'n gorwedd
 Obry yn eithafoedd byd.

28 Mae ger bron yr orfedd ddisglair,
 'Nawr yn nheml Duw a'r Oen,
 Heb na chystudd na themtasiwn,
 Galar, gofid, gwae, na phoen;
 Ac yn drachdio o ffynnon bywyd,
 Cariad o'berffeithiaf ryw,
 Ag sy'n llifo maes, heb orphen,
 O anfeidrol gariad Duw.

29 Nid oes arni ofn pechu,
 Fel y dyddiau hen o'r blaen,
 Fe ddiwreiddwyd o'i thymherau
 'N hollol y daearol dân;
 Efen nefol fel rhyw ddiluw,
 Sy'n ei llanw hi oll o'r bron,
 Ag na's profodd neb gyffelyb
 Etto ar y ddaear hon.

30 Y mae heddyw yn gwel'd yn eglur,
 I ofynion nefoedd fry
 Gael eu talu gan ei Hargiwydd,
 Wrth ddiodde' ar *Galfari*;
 Ac i'r gyfraith gael boddlondeb
 Uwch ei gofyn eitha' radd,
 Am i Ddyn, a'r Duwdod ynddo,
 Ar *Galfaria* gael ei ladd.

31 Gwel'd ei heddychu mae â'r Duwdod,
 Flwyddau hirion cyn cael bod,
 Am i'r Iesu dalu'r dyled,
 Mewn un dydd, oedd arni erioed;
 A myn'd tan y cosp ei hunan, *Rhuf. v. 10.*
 Symmud ei heuogrwydd drud, *Zec. iii. 10.*
 Ymhen pedair mil o flwyddau
 Ar ol iddo greu y byd.